

at føje en fornyet anbefaling af Forslaget til den uforandrede Vedtagelse, hvortil det højtærede Udvalg har indstillet det.

Da ingen yderligere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 3675 ff.) og *dets Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om indenrigs Kødkontrol.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 825).

Sagen sættes til Forhandling.

Pagh: Mens det i mange Aar har været en vitterlig Kendsgerning, at der ved Nydelsen af usundt Kød kan befördres Udbredelse af farlige Sygdomme blandt Menneskene, har man hidtil her i Danmark ikke ved Foranstaltninger fra Statens Side søgt at forebygge eller indskrænke denne Fare. Naar vi alligevel her i Landet have en indenrigs Kødkontrol, skyldes dette Foranstaltninger, som i Henhold til Sundhedsvedtægter ere truffene i de forskellige Kommuner. Der gives nu her i Landet ikke mindre end 67 saadanne, deriblandt 13 Landkommuner, som have indført Kødkontrol. Medens der jo er al Grund til at glæde sig over, at der i Kommunerne har vist sig en stor Interesse for at sikre Befolkningen mod at faa sundhedsfarligt Kød, en Interessé, der mange Steder har givet sig Udslag i store Pengeofre, kan det paa den anden Side ikke nægtes, at den kommunale Kødkontrol lider af Mangler, og at der klæber Ulemper ved den. Disse Ulemper bestaa formentlig deri, at Kontrolbestemmelserne ikke ere ensartede, og at den ene Kommune ikke behøver at anerkende den andens Kontrol. Disse Omstændigheder have lagt et hemmende Bånd paa den fri Omsetning af Kød, og ganske særligt i Landbostanden har der

været Misnøje til Stede, hvilken for en Del Aar tilbage fik Udtryk i en Henvendelse til Regering og Rigsdag, der atter foranledigede Nedsættelsen af en Kommission med den Opgave at udarbejde et Lovforslag om Kødkontrol. Paa Grund af denne Kommissions Betænkning blev der i Rigsdagssamlingen 1899—1900 og 1900—01 af Regeringen fremsat et Forslag, som gik ud paa at ordne Kødkontrollen væsentlig som en Statskontrol. Dette Forslag, som i mange Måader var formaalstjenligt, blev imidlertid ikke gennemført, jeg tænker, væsentligt af Hensyn til de ret store Ofre, det vilde kræve fra Statskassens Side. Kravet om en Forandring i de bestaaende Forhold er imidlertid ikke forstummet, og Manglerne ved dem træde ogsaa stærkere frem, efter at vi ved en Lov af 1897 og senere ved en ny Lov af 1903 have faaet indført en Udførselskontrol, idet det Kød, der er stemplet ved denne af Staten ordnede Kontrol som godt og sundt, kan udføres til Udlandet, mens det ikke uden fornyet Kontrol kan indføres i de forskellige Kommuner. Det er et Forhold, der ganske vist ikke tjener til at give Udførselskontrollen den Respekt, som man maa ønske, den skal være Genstand for hos vore Kunder i Udlandet. Efter at det heller ikke var lykkedes ved tvende ved privat Initiativ i Folketinget indbragte Lovforslag at faa tilvejebragt en bedre Ordning af Forholdet, tror jeg, at man med almindelig Tilfredshed har modtaget det Regeringsforslag, som i Dag foreligger til Behandling her i Tinget. Ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag er der, som det oplyses i Motiverne, væsentligst taget Sigte paa 3 Ting. Først, at der ikke sker en Nedsættelse i de sanitære Garantier, Kontrollen skal frembyde, dernæst at man ikke i højere Grad end nødvendigt berører de Kommuners finansielle Interesser, som have bragt større Ofre for Kødkontrollen, og for det tredje, at man ikke gør større Indgreb i den kommunale Selvbestemmelseret, end det videregaaende Almenhensyn, som Reformen har for Øje, kræver. Det forekommer mig, at Regeringsforslaget tog et billigt Hensyn til Fyldestgørelsen af de 3 forskellige Krav, jeg her har nævnt, og det var efter min Mening et godt Grundlag for virkelig Løsning af hele dette